

عنوان مقاله:

ارزیابی توان اکوتوریسم منطقه ساحلی سجافی با استفاده از GIS و منطق فازی

محل انتشار:

پانزدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سارا نری میسا - کارشناس ارشد آلودگی و حفاظت محیط زیست، کارشناس ارشد شرکت مهندسی مشاور

جواد درویشی خاتونی - کارشناس ارشد رسوب شناسی، سازمان زمین شناسی کشور، مدیریت زمین شناسی در

اعظم صادق اسدی - کارشناس ارشد آلودگی و حفاظت محیط زیست، کارشناس سازمان حفاظت محیط زیست.

خلاصه مقاله:

بشر با دگرگونی محیط زیست خود و تغییر و تحولات زیانباری که انجام داده است فضای ناخوشایندی را در محیط های شهری برای خود ساخته است. که برای فرار از آن مشتاق به تفریح در طبیعت و دسترسی به نقاطیست که بوسیله نظام حمل و نقل مدرن به سهولت امکان پذیر نباشد. امروزه صنعت توریسم یا گردشگری که ناشی از نیاز درونی انسان هاست به یکی از فعالیت های مهم و شاخص اقتصادی کشورها تبدیل گشته است. و در تامین منافع ملی کشورها و نیز در بخش اقتصاد فرهنگ و ... نقش موثری را ایفا می کند. منطقه ساحلی سجافی واقع در استان خوزستان یکی از مناطق دارای پتانسیل برای توسعه اکوتوریسم است. در این منطقه توانایی توسعه فعالیت های مختلف توریستی با توجه به شرایط محیطی و شکل سواحل، از غرب با توجه به همجواری سواحل سجافی با خلیج فارس، به شکل مشاهده پستانداران دریایی (نهنگ ها و دلفین های دریایی) و تماشای جایگاه پرندگان دریایی، از جنوب با توجه به وجود سواحل رودخانه زهره، به صورت ماهیگیری، اسکی روی آب، گردش قایقرانی ساحلی و در سطح منطقه مطالعاتی به صورت شتر دوانی و گل گشت میدانی را می توان برنامه ریزی کرد. یکی از پتانسیل های بالای منطقه ایجاد برنامه های توریسم دریایی است. این منطقه همچنین زیستگاه و رویشگاه گونه های گیاهی و جانوری آبی متعددی است که حساسیت منطقه را از لحاظ زیست محیطی افزایش می دهد. لذا برای توسعه اکوتوریسم پایدار در این منطقه نیاز به احداث و برنامه ریزی فعالیت هایی که آسایش و آرامش را برای بازدیدکنندگان به همراه داشته باشد. از یک سو و حساسیت فاکتورهای زیستی منطقه اعم از خاک آب منابع گیاهی حیات وحش و ... از سوی دیگر لزوم اهمیت و دقت نظر در ارزیابی توان اکولوژیک منطقه که منجر به تعیین ناحیه بندی با کاربری حفاظت تفرج و ... باشد. رآشکار می سازد. در این تحقیق مکانیابی سایت های مناسب توریستی به وسیله ارزیابی توان اکولوژیک با استفاده از ابزار GIS در مقیاس 1:100000 و با روش رویهم گذاری نقشه ها به روش بولین صورت گرفته است. همچنین جهت کاستی های موجود منطق بولین در روش رویهم گذاری، از منطق فازی در روش مذکور استفاده و نتایج حاصل از آن (منطق فازی) با روش فوق مقایسه گردید. نسبت مساحت پهنه های دارای توان برای اکوتوریسم به سطح محدوده برابر 25% می باشد. همچنین استفاده از منطق فازی در روش مذکور، کم اهمیت نبوده است، به طوریکه درصدهای مربوط به مدل توسعه اکوتوریسم تغییر قابل ملاحظه ای داشته و طبقه خوب جهت کاربری اکوتوریسم از 25 درصد به 30 درصد تغییر یافته است. اما بیشترین تغییر مساحت در طبقه نامناسب مشاهده میشود، به طوری که میزان درصد این طبقه از 69 درصد به 59 درصد تغییر کرده است. این موضوع نشان میدهد که استفاده از منطق فازی میتواند نقش تعیین کننده ای در طبقه بندی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی توان اکوتوریسم، سامانه اطلاعات جغرافیایی GIS منطقه سجافی، منطق فازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/135387>

